

De zin van jouw leven

De zin van jouw leven

Willem Jan van de Wetering

COLOFON

De zin van jouw leven
Vanuit reïncarnaties.
Het denken stopt als het begrijpt.

Colofon
© De zin van jouw zijn / Willem Jan van de Wetering, GVMedia

ISBN: 9789055993536
Omslagontwerp: Willeke Vrij Vormgeving
Omslagfoto: Henk Ganzeboom
Opmaak: Willeke Vrij Vormgeving
Redactie: Simone Timmermans

Dit is een uitgaven van GVMedia
www.gvmedia.nl
Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd, gefotografeerd, op microfilm
gezet, vermenigvuldigd in welke vorm dan ook, inclusief gebruik op internet,
CD, CDV, cd-rom enzovoorts zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Gewoon doen, niemand houd je tegen.

Willem Jan van de Wetering

Vanuit innerlijke wijsheid, doorgekregen kennis uit het universum en de gedrevenheid om deze kennis door te geven is dit boek ontstaan.

Dankjewel lieve Willem Jan dat we de laatste jaren samen mochten zijn op ons levenspad.

Ik wens jullie veel leesplezier en mooie inzichten!

Marianne Meijer- van de Wetering

Inhoud

Opzet	9
Inleiding	11
DEEL 1	
In den beginne	15
De eerste levens	17
Conflicten	26
Alles veranderde door ego	30
Denken	33
De mens in de afgelopen 2000 jaar	44
Schaduwkanten	50
Tegenstellingen	58
Denken	66

DEEL 2	
Het denken stopt als het begrijpt	69
Ik denk dus ik besta	71
Waarom denken we?	81
Je bent het gemiddelde van je omgeving	85
Denkpatronen van de negen Enneagramtypen	95
De kracht van het denken	102
De kracht van waarom	109
Heden, verleden, toekomst	111
Conflict in het bewustzijn	123
Gemis versus verlangen	126
Verleiding	130
Waarom?	134
DEEL 3	
Het systeem van het leven	143
Terug naar de zin van jouw leven	161
Tot besluit	165

Opzet

Dit boek bestaat uit drie delen. Het eerste deel heet **'De zin van het zijn vanuit reïncarnatie'**. We gaan eerst terug naar de allereerste mensen die op aarde leefden en naar de eerste keer dat zielen voor een aards leven kozen. Daar ligt de oorsprong van de wet van karma, oorzaak en gevolg. In die allereerste levens wordt duidelijk wat de ziel op aarde kwam doen en ontdekken we vaste patronen in de verschillende levens die de ziel hier moest doormaken of koos om mee te maken. Als we uitgaan van onze incarnaties zie je wat we hier te doen hebben en ga je terug naar de basis om van daaruit jouw levenspad helder te krijgen. Het tweede deel heet **'Het denken stopt als het begrijpt'**. Het denken is in deze tijd bijna heilig verklaard. We kunnen niet stoppen met denken. Ruim twee derde van alle gedachten is oude gedachten. Die had je al. Hoe stop je die gedachten die nergens toe leiden? Door te begrijpen. Als je het begrijpt stop je met denken daarover. Als je die gedachten kunt stoppen ontstaat er ruimte. Die ruimte kan je vullen met intuïtie, je instincten en je lichamelijke prikkels oftewel het doen. In dit deel ontdek je hoe je je denken, voelen en doen in volledige balans brengt zodat je alle ruimte hebt om je levenspad te kunnen gaan en helemaal in balans te zijn. Het derde deel **'Conflicten als basis'** stelt dat aan alles een conflict ten grondslag ligt. Het gaat over dat wat je mist en het verlangen dat je hebt om het gemis te vullen.

De ziel komt al jaren naar de aarde met een conflict. De mens kent drie conflictmogelijkheden: ten eerste Het interne conflict in jezelf, de volgende is: Het externe conflict met iemand dat

ervoor zorgt dat je je interne conflict niet hoeft aan te gaan. Vervolgens is er een conflict met een groep dat beide conflicten naar de achtergrond verwijst. Van daaruit ontdekt de mens dat hij iets mist. Door te verlangen naar iets wat je mist ervaar je het gemis niet en richt je je op het vervullen van je verlangens. Dit mechanisme van gemis versus verlangen, zorgen ervoor dat je je conflicten niet gaat oplossen en niet ervaart dat je iets mist. De uitnodiging in dit boek is te beseffen wat de invloed van incarnaties is, hoe we tot vervorming van ons karakter komen om dat vervolgens af te pellen tot we bij ons levensdoel komen. Het boek helpt je om uit je denken te komen en bewust te zijn. Je leest over je interne conflict dat je kunt oplossen door volledig in het centrum te zijn, te beseffen dat je niets mist en je nergens naar hoeft te verlangen. Alles is immers mogelijk als jij gaat creëren vanuit jouw centrum, jouw kern en vorm geeft aan je levensdoel.

Inleiding

Wat is de zin van het leven? Waarom zijn we hier en wat is het doel van het leven? Vragen die vaak gesteld worden en waarover al veel geschreven is. Is het toeval dat je in Nederland geboren bent, redelijke welvaart kent en de vrijheid en mogelijkheden hebt om jezelf te ontplooiën? Is het de bedoeling om in Afrika te zijn geboren, armoede te kennen, honger te ervaren, op de vlucht te zijn voor geweld? Wat is de zin ervan? Die vragen stelde ik mezelf toen ik als jongen van negen jaar met mijn moeder verhuisde naar Noordwijk waar ze hoofd werd van een paviljoen met volslagen debiele vrouwen. Zo heette dat toen nog. Wij woonden op de verpleegstersafdeling. In het paviljoen was een meisje dat totaal niet wist dat ze leefde. Ze zat dag en nacht in een dwangbuis. Ze moest gevoerd worden en slikte haar eten nauwelijks door, haar ontlasting kon ze niet ophouden. Ze reageerde niet op licht, donker, andere mensen, lawaai, stilte. Totaal geen enkel besef van het feit dat ze leefde. Bezoek kreeg ze een keer per jaar van haar ouders die absoluut niet wisten wat ze daar kwamen doen en na een gesprekje met m'n moeder en een bezoek van vijf minuten aan hun dochter alweer vertrokken. Toen dacht ik al: wat is het nut van dit leven voor deze ziel? Wat komt dit meisje hier doen? Ik dacht dat het een foutje van God was. Hij was vergeten haar een ziel te geven.

Als jongetje ging ik al op zoek naar de zin van het leven. Eerst zocht ik het in de kerk, maar daar kon ik de antwoorden niet vinden, want het antwoord was altijd: dat is in de hand van God. Het leek mij dat je iets buiten jezelf legt. Uiteindelijk lag het antwoord in de reïncarnatietheorie. De ziel leeft tijdelijk op aarde

en gaat na de dood van het lichaam eerst naar de sfeer van de zielen om daarna wedergeboren te worden. De wet van karma sprak mij aan. Alles is oorzaak en gevolg. Alles wat jou overkomt heeft ergens een oorzaak. De beschadigingen die je in een leven oploopt mag je in een volgend leven weer verwerken. Mooi uitgangspunt.

Wat is de zin van mijn leven? Ik heb er lang over gedaan om daar achter te komen. Uiteindelijk kwam ik er achter dat het leven geen doel heeft. De weg van het leven is het doel. Ik dacht vanuit mijn denken alles op te kunnen lossen. Daarom studeerde en las ik maar door. De kennis had ik, maar dan ben je nog niet bij de zin van het zijn. Nu weet ik het. Dit boek bevat mijn kennis en ik beschrijf m'n gevoel. Het is voor mij een van m'n meest dierbare en belangrijke boeken. Belangrijk omdat het je inzicht zal geven in hoe dingen in elkaar steken.

Zo kwam ik op onderzoeken naar vorige levens. Vooral prof Pieter Barten heeft vele jaren onderzoek gedaan naar reïncarnatie. Ik heb veel geleerd van hem en van reïncarnatietherapeut Hans ten Dam en Rob van der Wilk. Ook Pim van Lommel heeft onderzoeken gedaan. Er is al veel over geschreven. Toch voer ik de reïncarnatietheorie hier op omdat deze zo prachtig de zin van jouw leven op dit moment in beeld kan brengen. Laat ik vooropstellen dat ik niet geïnteresseerd ben in wie ik was in een vorig leven. Als het de bedoeling was dat we ons dat zouden herinneren, zouden we dat weten. Maar niemand weet het, behalve als we via hypnosetechnieken naar dat vorige leven worden gebracht. En dat is alleen van belang als een trauma zo groot is dat je leven ondraaglijk aan het worden is. Wat ik hier ga beschrijven is hoe het zo gekomen is dat er nu zoveel zielen zijn

en er meer mensen op aarde leven dan ooit tevoren. Waarom is dat? Waar komen die zielen vandaan? Waarom zijn die levens steeds een herhaling van zetten?

DEEL 1

In den beginne

Na de big bang had de aarde duizenden jaren nodig voor al het stof was neergedaald en de aardkorst voldoende tot rust was gekomen om leven te doen ontstaan. Het universum waar de aarde in verblijft is altijd in beweging. Die bewegingen zijn vaste patronen. Het universum zet uit en krimpt in. De aarde heeft een dampkring waardoor leven mogelijk is. De aarde draait en de zon en de maan hebben grote invloed op de aarde. Het is steeds een kwestie van aantrekken en afstoten. Er is licht en donker, koud en warm, steeds is het anders.

De zielen kwamen vanuit een andere dimensie om dit fenomeen te ervaren. Het aantrekken en afstoten wilden ze voelen, beleven. Zo kwamen er zielen ons universum binnen en een aantal van deze zielen kwam naar de aarde. Er waren op aarde toen alleen rotsen en water. Het water verdampte en kwam als regen weer terug op aarde. Alles vernieuwt zich steeds. De zielen namen plaats in een druppel water en kwamen daar tot rust. Ze ervoeren de sfeer van de aarde en vonden dat prettig. Ze leerden iets door die ervaring.

De aarde evolueerde en er ontstonden algen. Later ontstond begroeiing op de bodem van de zee en nog weer later ontstonden ongewervelde dieren die aan land kropen. Toen was er ook begroeiing op de rotsen. De zielen ontdekten dat ze de diertjes konden besturen. Het was mogelijk om de dieren hun wil op te

leggen. Het was absoluut geen opdracht van hogerhand. Het was niet eens de bedoeling om dat te gaan doen. Maar het werd een spel en dat spel werkte verslavend. Alles veranderde toen de eerste gewervelde dieren ontstonden. Toen de ziel daarin plaatsnam bleek dat ze niet meer los kon komen van het dier en moest wachten op de dood ervan. Het lichaam moest eerst levenloos worden om de ziel de vrijheid terug te geven. Door toch in die gewervelde dieren plaats te nemen ontstonden beschadigingen aan de ziel. Die beschadigingen moesten weer verwerkt worden. Daarvoor was een nieuw aardse leven noodzakelijk. Dat wat de ziel het dier had laten doen moest weer ongedaan gemaakt worden. Daardoor waren meer dieren nodig om al die zielen weer opnieuw in een leven te brengen. Zo evolueerden de eerste dieren uiteindelijk tot mensachtigen. Deze mensachtigen hadden één ding dat andere dieren niet hadden en dat was denkvermogen. De mensachtige was het meest geschikt om karma in te lossen, om oorzaken aan te pakken zodat er andere gevolgen konden zijn. Zo konden de zielen zich reinigen van hun eerdere ervaringen en daden zodat het leven op aarde uiteindelijk overbodig zou zijn en ze verder konden in de zielensfeer. Om dit duidelijk te maken beschrijf ik die eerste levens die via regressietherapie toegankelijk zijn gemaakt en herbeleefd zijn, waardoor we duidelijkheid hebben gekregen over wat er toen speelde. Ik voer deze ervaringen op in de ik-vorm. Het zijn de ervaringen van meerdere mensen (regressanten) die hun ervaringen konden herbeleven en doorgeven.

De eerste levens

Bij de eerste incarnaties, toen de ziel in een dier plaatsnam, kon de ziel dat lichaam nog verlaten. Het dier ging liggen en kwam eigenlijk nauwelijks nog overeind, alsof het alle levenslust verloren had. Het wachtte tot de ziel terugkwam en stond dan weer op. Cliënten vertellen dat er altijd een scheiding tussen de ziel en de dierlijke instincten is gebleven. In het begin waren er alleen kleine dieren en die werden lusteloos. Alsof ze niet meer verder wilden. De zielen zagen dit en wilden eigenlijk terug naar hun bron, maar er was ook een verlangen om bij het dier te blijven. Dus kwamen ze terug en namen weer plaats in het dier. Er was dus al duidelijk een discrepantie tussen daar zijn of op aarde zijn.

In de allereerste levens werd meteen een belangrijk ding duidelijk: de ziel en het aardse leven komen direct tot een conflict. Zo beschrijft een client dat de eerste keer dat hij in een dier ging en niet meer los kon komen, het voelde als gevangenzitten. Maar hij wilde toch in dat lichaam op aarde zijn. Aan de andere kant wilde hij graag weg en terug naar het licht. De aarde voelde veel te zwaar en het vastzitten in een klein dier was wel erg beperkend. Hij omschrijft het als een conflict in zichzelf. Ook in latere incarnaties, als de mensachtigen er al zijn, beschrijven cliënten het als vastzitten voor de ziel en het lichaam nog niet echt kunnen accepteren. Het is het conflict tussen lichaam en ziel. Daarnaast ontstaan er conflicten tussen mensen onderling. Ook komen we zo nu en dan in conflict met gidsen. Gidsen zijn zielen die niet meer op aarde terug hoeven te komen en anderen gaan begeleiden (gidsen) op hun levenspad. In alle levens die we leven ervaren we conflicten op meerdere niveaus. Ons aardse leven

is gevuld met conflicten. Deze insteek impliceert dat een leven bedoeld is om onder meer conflicten op te lossen door ze vanuit een andere insteek te benaderen. Als je dat in ogenschouw neemt vallen vele puzzelstukjes op hun plek. Dit gaan we later nog meer tegenkomen.

De ziel voelde zich gevangen in het dier toen het echt niet meer terug kon gaan. Alsof het in de val was gelopen. De zielen wisten dat het niet de bedoeling was, toch was het verlangen zo groot dat ze een aards leven aangingen. Vlak voor het lichaam van het dier opgaf verliet de ziel het lichaam en wachtte tot er een nieuw dier beschikbaar was. Het bleek vraag en aanbod te zijn. Er was meer vraag dan aanbod. De zielen werden nog niet opgevangen, wat men zo mooi noemde, Gene zijde. Pas later, toen de dieren zich ontwikkelden tot mensachtigen, en de voortplanting snel ging waardoor zielen sneller konden incarneren, ontstond een soort wachtkamer. Een opvang voor zielen waar ze even tot rust konden komen en konden overzien wat er gebeurd was, welke beschadigingen ze opgelopen hadden en van daaruit een geschikt lichaam vinden om die stukken op te gaan pakken in een aards leven.

Vanuit deze ervaring leren we nog iets, er zit in de mens een sterke seksuele drang, de drang tot voortplanten, maar ook zin in seksuele handelingen. Dat wekt lust op en brengt het conflict tussen je mannelijke en vrouwelijke energie tot rust. Om de voortplanting te versnellen en een optimaal huis voor de zielen te creëren ontstond een dier dat zichzelf kon bevruchten. Het dier had een tepel net boven de buik en net onder de buik, daartussen zat een soort zakje waar het vruchtje tot leven kwam.

Door de twee tepels te beroeren kwamen stofjes vrij die we nu eitjes en zaadjes noemen, waardoor de bevruchting plaatsvond. Op deze wijze konden in korte tijd veel nieuwe dieren geboren worden, waardoor zielen sneller aan een nieuw leven konden beginnen. Er was steeds één nieuwgeborene en dat twee keer per jaar. Deze mensachtigen evolueerden al snel in een mannelijke en vrouwelijke variant die elkaar bevruchten. De mens bleek de ideale behuizing voor de ziel te zijn. De ziel kon met z'n sterke wil het denken activeren om tot creatieve oplossingen te komen.

De zielen brachten ook moraliteit op aarde. Ze waren zich bewust van hun handelen, hun verlangens en de zin van een leven. Hierdoor konden ze zich ontwikkelen en werd de ziel verheven boven het dierlijke waar ze in huisden.

Gezamenlijk

Wat ook duidelijk werd uit de sessies is dat de zielen in de begintijd in groepen incarneerden. Zielen hebben afspraken over hun leer pad met elkaar. Ze wachtten op voldoende lichamen om gezamenlijk te kunnen incarneren. Aangezien er in die begintijd geen spraak was bij deze dieren en mensachtigen, werd er door gedachtenkracht gecommuniceerd. Er was ook een plan om de omstandigheden te scheppen die optimaal waren voor de groei van die zielen. Dat plan werd met gezamenlijke en gebundelde scheppingskracht tot stand gebracht. Er was dus sprake van een plan en van scheppingskracht. De ziel was zich bewust van de scheppingskracht die ze heeft. Wat ook naar voren kwam is dat sommige zielen in andere diersoorten plaatsnamen en een ander pad gingen bewandelen. Tijdens de ondergang van Atlantis is dit allemaal rechtgetrokken. Wat daar precies is gebeurd

wordt niet duidelijk in de regressiesessies. Het geeft wel aan dat gezamenlijke scheppingskracht enorm sterk is. Dat is iets waar we nu gebruik van kunnen maken door ons bewust te zijn van de groep zielen waar we toe behoren en gezamenlijk te gaan schoppen wat voor ons als ziel in het nu van belang is voor onze groei.

De eerste mensachtigen liepen meer rechtop dan apen en hadden kortere armen. Ze huisden wel in bomen maar zaten al meer zoals wij mensen in een boom zouden zitten. De mannen waren zwaarder behaard dan de vrouwen. Er waren ook meer soorten mensachtigen. In regressiesessies werd het getal zes genoemd. Daarvan is er uiteindelijk één over gebleven: de homosapiens.

Het verhaal van Janny in een regressiesessie.

'Ik ben net geboren. We leven in een kleine groep in het bos. De groep is hecht en zorgt voor elkaar. Er is geen vaste vader of moeder. Iedereen is even belangrijk. Als kindje speel ik met de andere kinderen. Ouderen letten op ons. Drinken doe ik bij mijn moeder, maar verder is er met haar geen band, niet anders dan met de anderen. De groep zoekt eten en trekt steeds weer verder. We slapen in bomen en redden ons prima. Het gevaar komt van andere dieren. Maar aangezien die vrijwel allemaal aan de grond gebonden zijn kunnen we ons snel in veiligheid brengen door de boom in te klimmen. Het gebeurt wel dat iemand zich te laat in veiligheid kan brengen en gegrepen wordt. Dat gebeurt vooral bij kinderen. Die zijn we dan kwijt, maar er is geen verdriet over. Het is wat het is. Er is een bepaalde rangorde in de groep maar die begrijp ik niet. Het is iets natuurlijks. De oudste man is een soort leider, maar er is weinig te leiden. Het is meer dat hij eerste keus heeft bij de bevruchting. Hij geniet respect van de anderen. Erg oud worden we niet. Ik ga na zo'n twintig jaar dood.'

Volgende leven.

Het verhaal een andere cliënt

'Ik zweef nog op weg naar mijn geboorte. Het is glooiend groen en in de heuvels en bergen die er zijn zitten holen. Daar wonen mensen. Ik word geboren bij een vrouw die al meerdere kinderen heeft gebaard. Ze doet de eerste verzorging, maar veel liefde spreekt daar niet uit. Je leert al heel snel om dingen zelf te doen, want huilen levert niets op. Zodra ik kan kruipen speel ik met andere kinderen. Als ik kan lopen wordt me geleerd welke taken mannen en vrouwen hebben. Het wordt me duidelijk dat de leider meerdere vrouwen heeft die door anderen met rust worden gelaten. Vrouwen verbouwen het voedsel en bereiden de maaltijd. Mannen doen het zwaardere werk en gaan verder weg van onze grotten op zoek naar eten. Er wordt geen vlees gegeten. Alles in de voeding is nog gebaseerd op planten. Waar we leven is veel ruimte. Je komt wel eens rondtrekkende stammen tegen, maar we laten elkaar met rust. Er is weinig intimiteit, wel vriendschap. Mannen hebben respect voor elkaar. De zwakkere mannen worden wel uitgedaagd tot vechten en bij verlies moeten ze de stam verlaten. Ze trekken dan verder. Ze hebben blijkbaar geen waarde meer voor de stam. Vrouwen krijgen van mannen het respect. Als ze opstandig worden of iets niet willen wat de mannelijke leider wil, worden ze gestraft. Zwakte mag men niet laten zien. Zwakte maakt de stam kwetsbaar. Het leven is rustig en er gebeurt eigenlijk weinig. Als ik ouder ben krijg ik respect, want ik kan goed vechten en ben eerlijk. Ik lever mijn bijdrage aan de groep. Als het mijn tijd is neem ik afscheid van de groep en trek ik me terug onder een boom. Daar ga ik liggen en binnen een paar dagen ben ik dood.'

Volgend leven

Nadat De client in diepe hypnose is gebracht en uitkomt in een

van haar eerste levens vertelt ze dat ze terecht is gekomen in een grot waar de stam leefde. Ze groeide op binnen de besloten gemeenschap en kreeg al jong taken toebedeeld, zoals kruiden leren onderscheiden en die gaan zoeken. Ze vertelt dat ze haar denken waarneemt. Het is net of het een registratie is van wat er gebeurt en daar interpretaties op gaat maken. Ze is zich niet bewust van vorige levens. Wel 'weet' ze dat ze een geschiedenis heeft die ze dat wat toen niet verwerkt heeft, nu op moet lossen. Ze omschrijft het als een weg naar licht die ze moet volgen. Maar de anderen in de stam hebben andere prioriteiten. Alles gaat langzaam. Er wordt niet veel gepraat omdat de taal nog niet goed ontwikkeld is. Veel gaat via telepathie, maar beperkt zich tot opdrachten over wat van je verwacht wordt en wat jij van anderen verwacht. Ze voelt het interne conflict tussen in het lichaam willen zijn en het leven in de stam leven versus het licht zoeken en werken aan je zielenheil. De cliënt vertelt dat ze een kind baart als ze dertien is. Er kwam geen liefde bij kijken. Het was het moment en iemand deed de bevruchting. Dat was het. Het kind werd geboren en verzorgde je en leerde je wat het leven in de stam inhield. Er was compassie, een milde vorm van liefde. Maar het was niet zoals wij nu met onze baby's omgaan. Het werd gezien als kinderen op de wereld zetten als je daar rijp voor was. Want een kind kreeg weer een ziel en er waren veel zielen die een leven wilden. Na 4 kinderen hield het voor Henk op. Het leven als oudere vrouw had z'n voordelen want je hoefde weinig meer te doen en kreeg respect voor wat je gedaan had.

Nog een sessie in een volgend leven

'Ik hang boven de plek waar ik geboren ga worden. Ik zie mijn eigen geboorte. Precies op het moment dat ik als jongetje geboren word

kom ik in het lichaampje van de baby. We wonen in hutten en het is een wat grotere groep dan de vorige. Ik groei heel normaal op. Ik speel met anderen en het leven is lekker onbezorgd. Er is geen band tussen vaders en moeders. Moeder zorgt voor de kinderen. Als ik oud genoeg ben om met m'n vader mee te gaan voel ik me groter groeien. Net of ik al volwassen ben. Ik denk dat ik een jaar of zeven ben. Vader leert me Alles over de natuur. Iedere plant moet ik kennen want ik moet weten of ze eetbaar zijn. Ook wordt er al gejaagd op klein wild. In voorgaande levens werd er geen vlees gegeten. Nu wel. Dat komt doordat er veel wild rondloopt dat de gewassen opeet en onze gemeenschap bedreigt. Dus is het beter om dat dier te doden. Maar dan is het zonde van het vlees, dus braden we het vlees op het vuur en eten dat op. Zo begint het.

'Er was een jongen in de groep die alles net iets beter deed dan ik. Hij maakte daar grapjes over en gedroeg zich als de uitverkoren leider die hij ongetwijfeld zou worden. Toen we een keer samen op jacht waren heb ik mijn speer verkeerd gegooid en raakte ik hem. Hij was direct dood. Ik heb het in ons huttenkamp uitgelegd en verteld dat hij precies op het moment dat ik de speer gooide ging rennen om een ander dier te doden. Ze geloofden me. Maar het raakte iets wezenlijks in mij. Ik ben vanaf dat moment angstig en word nooit de leider. In een volgend leven werd ik al op jonge leeftijd gedood. Ik viel, na een duw van iemand uit de groep, het ravijn in en overleefde de val niet.'

De levens daarna

Als we de cliënt blijven volgen ontstaat er een patroon. De levens volgen elkaar op met tussenpozen van jaren. Hoe lang dat duurde is niet te bepalen want er komen geen jaartallen naar boven. Wel zie je een patroon in de ontwikkeling van stammen.

Van grotten ging het naar hutten die een dorpje gingen vormen. Al voor die overgang van grotten naar hutten begon er afhankelijkheid en voorkeur te ontstaan tussen partners. Er ontstond een voorkeur voor iemand, zonder dat er nog sprake was van stelletjes. Het bleef nog lang zo dat de leider de meeste vrouwtjes tot z'n beschikking had om te paren, de andere mannen mochten daarna kiezen uit de overige vrouwen. Door de afhankelijkheid ontstond er jaloezie. Mannen begonnen vrouwen als hun eigen vrouw te beschouwen. Vanuit jaloezie ontstond liefde. Mannen en vrouwen werden verliefd op elkaar. Door die liefde voor elkaar ontstond er spanning tussen anderen die toenadering zochten tot een partner. Met die situatie ontstond er strijd tussen mensen onderling. Bij de mannen was dat een fysieke strijd, bij vrouwen meer emotioneel. Gevoelens begonnen een grote rol te spelen in de gemeenschappen. De leider werd meer de aanvoerder die zaken bepaalde en straffen uit ging delen.

Uit de sessies bleek steeds weer dat er sprake was van oorzaak en gevolg. Zo was een client, die we eerder beschreven in sessies, in een leven zo jaloers op een andere man dat hij hem in een hinderlaag lokte en om het leven bracht met een speer. Hij kwam zo hoger in rangorde van de groep en nam taken over die hem aanzien gaven waardoor hij de mooiste vrouw aan zich kon binden. Het leven erop werd deze cliënt, in dat leven als vrouw, vermoord. Waar hij het ene leven door liefde werd omringd moest hij in een volgend leven liefdeloosheid ervaren. In al die sessies bleek een patroon te zitten. Je maakt het ene mee en een volgend leven het tegenovergestelde of je leert een les waarmee je het tegenovergestelde ervaart.

De bedoeling van de incarnaties

In de volgende sessie werd de cliënt gevraagd wat daarvan dan de bedoeling was.

Ze zei: 'Het is duidelijk dat je iets moet doen met alles wat je meemaakt. Het denken plaatst alles in een perspectief zodat je je herinnert wat jouw lessen zijn. Het vreemde is dat de hang naar het fysieke aanwezig zijn in de mens verslavend werkt voor de ziel. Steeds neemt de ziel zich voor om karma in te lossen, dus van iedere les te leren en er het juiste mee te doen, maar dat wordt in de overlevingsstrijd vaak vergeten. In plaats van oorzaak en gevolg van elkaar te onderscheiden, waarvoor we ons denkvermogen hebben gekregen, bouwen we nieuwe oorzaken op, met alle gevolgen van dien. Ik heb moorden gepleegd en ik ben vermoord. Ik heb diefstallen gepleegd en ben bestolen. Ik ben een slecht, wraakzuchtig en angstaanjagend persoon geweest en ik heb dat alles als slachtoffer ondergaan.'

Conflicten

De cliënt beschrijft in deze sessie wat het wezenlijke is van ons bestaan.

'De ziel kwam op aarde om die ervaring te hebben en oorzaak en gevolg te leren onderscheiden. Als je een actie onderneemt heeft dat een gevolg. Alles wat we doen, zeggen, besluiten, nalaten, heeft gevolgen. De ziel kon niet altijd de gevolgen zien. Ze had weer een leven nodig om oorzaken op te lossen en de gevolgen ervan aan te gaan. Maar weer bleek de hang naar het vlees groter dan de wil om naar het licht te gaan. Zo ontstond karma, de wet van oorzaak en gevolg. Er gebeurt iets en dat heeft een gevolg. Door het gevolg in samenhang met de oorzaak te zien, kunnen we dat karma inlossen. Maar blijkaar doen we dat niet. Dat veroorzaakt interne conflicten. We willen in het licht zijn, maar de verslaving aan een aards leven is net zo groot of zelfs groter. Het interne conflict kunnen we onderdrukken door externe conflicten aan te gaan. Zo ontstaat jaloezie, nijd, afgunst die ertoe leiden dat we in conflict komen met anderen.'

Uit de sessie blijkt dat het altijd gaat om conflicten. De ziel kent op aarde het conflict tussen hier willen zijn en er niet willen zijn. Door dat interne conflict ontstaan andere conflicten die te maken hebben met het creëren van een oorzaak en de gevolgen. Het conflict speelt zich af tussen iets willen of verlangen en de gevolgen die dat teweegbrengt. We willen die gevolgen niet. De gevolgen leiden tot nieuwe acties die dan van ons verwacht worden. Daar ontstaat het interne conflict. Ga ik de gevolgen aan of doe ik net of ze er niet zijn? Die gevolgen kunnen tot externe conflicten leiden, die weer nieuwe oorzaken creëren. Dus komen daar weer gevolgen uit. Zo komen we van het ene conflict in het andere.

De weg die we te gaan hebben leidt ons naar oorzaken en gevolgen. Als we het interne conflict oplossen door de gevolgen aan te gaan komen we bij de oorzaken. De mogelijkheid die zich dan aandient is de oorzaken te zien voor wat ze zijn: leermomenten. We doen iets en dat heeft een gevolg. We leren hoe wij kunnen omgaan met dat wat gebeurt. We kunnen het in het vervolg anders gaan doen. Maar eerst en bovenal dienen we om te gaan met de gevolgen, want dat biedt de weg ons.

Het ergste wat de ziel kon doen was in een dier gaan, het haar wil opleggen en het dier vervolgens weer verlaten. De ziel kwam al snel tot het besef dat ze het dier ontnam van al diens kwaliteiten, instincten en kwaliteit van het leven. Het dier bleek willoos te wachten tot de ziel terugkwam of een andere ziel bezit van hem nam. Als we dat beseffen begrijpen we waarom de mens geschapen is. We hebben geen dier nodig maar het vlees om het aardse bestaan aan te gaan. Steeds opnieuw kiezen we voor een aards bestaan. De hang naar een leven op aarde is groter dan de wens om in het licht te blijven. Soms is dat omgedraaid. Dan heeft de ziel genoeg van de vele levens leiden en wil de ziel in het licht blijven. Maar omdat het karma niet is ingelost worden de zielen gedwongen om terug te gaan en nu echt hun weg te vervolgen. Steeds weer is er die keuze: ga ik mijn pad of kies ik voor aan ander pad of zelfs voor het pad van een ander? Laat ik mijn leven leiden door anderen of bepaal ik wat ik doe? Steeds weer steekt dat conflict de kop op.

In mijn leven is er het conflict tussen het vervolgen van mijn weg of mijn vrije keuze. Mijn hele leven ben ik geneigd dingen anders te doen dan anderen, tegen de stroom in te gaan en eigenwijs te

zijn. Dat heeft me veel succes gebracht, maar ook veel narigheid. Ik wist het beter. Die overtuiging heeft me niet geholpen. Onbewust weet ik dat ik het niet beter weet, maar ergens speelt het conflict op de achtergrond. Ik wil geen volger zijn, niet doen wat iedereen doet, niet op verjaardagen tegen dezelfde mensen aankijken, niet iedere zaterdag de boodschappen gaan doen en naar voetbal kijken, niet iedere dag op dezelfde tijd naar bed gaan en iedere morgen naar hetzelfde kantoorpand met dezelfde collega's gaan. Nee, ik weet het beter. Dat conflict zorgt ervoor dat ik acties onderneem die niemand begrijpt, die tot gevolg hebben dat mensen minder vertrouwen in mij hebben. Zo zijn er zoveel gevolgen. Ik heb tegenstand gecreëerd door daar niet naar te kijken en stoïcijns mijn acties te blijven ondernemen. Dan verlaten mensen mij en kan ik de slachtofferrol aannemen dat ik er alleen voorsta. Ik heb me niet gerealiseerd dat ik dat gevoel van alleen staan zelf gecreëerd heb. Zo gaan we door met onze goede bedoelingen en lossen we het karma niet op. We blijven oorzaken creëren en worden geconfronteerd met gevolgen die we juist niet willen. Wat een bijzonder patroon.

Liefde

Uit de sessies met de eerste incarnaties bleek een ander bijzonder feit. In onze maatschappij is liefde heel belangrijk. Er zijn duizenden boeken over geschreven en films over gemaakt. Er zijn tijdschriften die helemaal gevuld worden met artikelen over liefde. Uit die eerste incarnaties blijkt dat er geen liefde was tussen twee mensen. De enige liefde was die naar jezelf. De eerste mensachtigen waren bezig met eigenliefde. Het conflict was tussen de liefde voor jezelf of de universele liefde. Dat was een conflict omdat de mens hier op aarde dacht een keuze te

moeten maken tussen hier zijn of daar zijn. De keus tussen een aardse leven en een zielenleven. Hier gaat het om houden van jezelf, daar om de universele liefde te laten zijn en je daaraan over te geven. De implicatie is dat liefde in een aardse leven, voor een ander, niet leidt tot groei. Partnerschap is prima, als je het in universele liefde kunt laten ontstaan vanuit de liefde voor jezelf. Als we onvoorwaardelijk van onszelf houden kunnen we die eigenliefde delen met een ander. We hebben niet de liefde van de ander nodig maar geven onze liefde aan de ander. Dat is een enorm verschil. Als we deze universele regel zouden hanteren, zouden we geen liefdesverdriet kunnen kennen, wel verliefdheid. In verliefdheid herkennen we de eigenliefde van de ander die zijn of haar liefde vrijelijk aan ons kan geven. Die liefde omarmen we en sluiten we in ons hart waardoor de liefde voor onszelf nog groter wordt.

Dat is heel anders dan een huwelijk aangaan en van de ander eeuwige trouw en liefde verwachten. Dat is een dermate zware belasting op de eigenliefde dat vele mensen eraan onderdoor zijn gegaan. We raken teleurgesteld in de verwachtingen. We gaan twijfelen aan onszelf en plaatsen onszelf op een afhankelijkheidsniveau. Door de liefde die we aan de ander denken te moeten geven raken we onszelf kwijt. Werkelijke liefde is de liefde voor jezelf in dit leven. Het geloof en vertrouwen hebben dat je het juiste pad bewandelt. Vol eigenliefde kan je het geven aan wie je maar wilt. Je bent liefdevol en werkt vooral aan je eigen groei. De liefde die je ontvangt van anderen mag je aanwenden voor jouw groei. Zo sta je steeds in verbinding met de universele liefde en word je gedragen door engelen, begeleiders en gidsen. Hoe mooi is dat?

Alles veranderde door ego

In het begin was er ruimte voor iedereen. Er waren andere stammen, maar omdat niemand elkaar in de weg liep was er geen ruzie, geen gevechten, geen bazen die elkaar bestreden. Natuurlijk hadden de eerste mensen die op aarde leefden ego. Dat ego was echter heel klein en was bedoeld om het onderscheid tussen de mensen te laten ontstaan. Iedereen is uniek. Omdat er nog geen of weinig incarnaties waren geweest was het ego opgebouwd uit kerneigenschappen, talenten en vermogens en het denken kon het ego zo sturen dat er verschillen tussen mensen ontstonden.

Dit veranderde toen stammen elkaar in de weg gingen staan. Ze botsten op elkaar, jaagden op dezelfde gronden en zochten naar eetbare planten op dezelfde gronden. Ook werd het denken intensiever gebruikt en werden meer klanken gebruikt om zichzelf te uiten. De stammen raakten in conflicten met elkaar, bestreden elkaar en het recht van de sterkste ging gelden. Zo groeide het ego. Vanuit ego gingen mannen zich vrouwen toe-eigenen en ontstonden conflicten over vrouwen.

Een natuurlijke reactie in de natuur is - vechten - vluchten - bevriezen. Dat gebeurde bij mensen ook. In plaats van de strijd aan te gaan met dieren die je leven bedreigen, gingen mensen de strijd aan met elkaar. Zo werd het karakter verder gevormd. Je was lichamelijk sterk, of heel behendig en kon zo de strijd winnen. Of je was slim, en verborg je. Of je vluchtte en wachtte tot de strijd tussen anderen gestreden was. Door de verwarrende gevechten, ruzies en conflicten werden

emoties gevormd. In de begintijd waren die er niet. Er waren gevoelens. Gevoelens worden door het denken vervormd tot emoties. Als emoties de overhand namen, nam het conflict juist toe en verdween de rationaliteit. Dat was het begin van de grotere invloed van het denken.

Door de conflicten ontstond er nieuw karma. Dat moest dan weer ingelost worden. Maar aangezien de rede naar de achtergrond verdween en het instinct eveneens verzwakt werd kon het karma niet worden ingelost. Er gebeurde iets (oorzaak), emoties namen de overhand en het gevolg werd intens beleefd in plaats van waargenomen. Daardoor kon de oorzaak niet meer worden aangepakt en bleven de gevolgen elkaar opvolgen.

Erbij horen

De mens ontstond als beste huis voor de ziel om een aards leven te ervaren en karma op te lossen. Door het interne conflict tussen op aarde willen zijn en daarboven horen was de ziel vooral op zoek naar zichzelf, de ervaringen er laten zijn en daarvan te leren liefde voor zichzelf en de schepping ervaren en de oorzaken aan te pakken die tot bepaalde gevolgen leiden.

Door het ego te vergroten ontstond een andere tendens. Er ontstonden externe conflicten waardoor de interne conflicten naar de achtergrond werden gedreven. Er ontstond een hang naar erbij willen horen in plaats van op zichzelf gericht in overeenstemming met de groep en de omgeving. Erbij willen horen leidde tot een thuisgevoel. Als je van iemand houdt dan ben je samen. Door een gezin te stichten en de kinderen als jouw kinderen te beschouwen ontstaat een wij-gevoel. Door je

thuis te voelen in een groep of een deel van de groep wordt het interne conflict van hier en daar willen zijn niet meer als zodanig ervaren.

Zo evolueerde de mens door tot een groepsdier. We zijn gelukkig in een groep met gelijkgestemden. We kunnen onze liefde projecteren op onze naasten en krijgen van die anderen liefde terug. Zo houden we onszelf in stand als liefdevolle mensen die het heel goed hebben met elkaar. De natuurlijke vijanden van de mens hebben we allemaal kunnen afweren. De mens is nu zijn eigen grootste vijand. Veel van wat we zelf gecreëerd hebben, zoals de auto, vliegtuig, industrie, atoomenergie, is nu de vernietiger van het leven geworden. Waar in het begin van de mensheid ziekte nauwelijks voorkwam is ziekte nu doodsoorzaak nummer één. Weliswaar hebben we al veel ziekten, waaraan vroeger duizenden mensen bezweken, zoals de pest, kunnen beperken. Maar steeds heftigere ziekten steken de kop op en we hebben er nog geen oplossing voor. Werden de eerste mensen niet ouder dan twintig en later veertig jaar, nu kunnen we heel oud worden. Dat is blijkbaar een wens van velen. De dood is afschrikwekkend. We willen een prettig leven, genieten van het leven, liefde ervaren en met al onze geliefden om ons heen doodgaan.

Denken

De evolutie van de mens heeft tot gevolg gehad dat het denken een prominente plaats heeft ingenomen in ons zijn. Instinct is sterk afgenomen, het gevoel mag er zijn, maar kan en mag het denken niet meer overheersen. De kracht van de mens, ten opzichte van al het leven rondom ons, is het denkvermogen. Dat hebben planten en dieren niet, wij wel. Over denken is veel geschreven. Nog altijd doen we onderzoek naar het denken, want niet alles is nog duidelijk en verklaarbaar. Het denken wordt vooral ontrafeld door mensen die hun beroep hebben gemaakt van denken. Ik heb voor een andere benadering gekozen. Over de wetenschappelijke uitleg van denken zal je hier weinig aantreffen. Wel vanuit de holistische of spirituele visie. Waarom denken we, wat is de bedoeling en hoe brengen we het in balans met zoals het spiritueel gezien, zou kunnen zijn om de ziel verder te helpen en te laten groeien?

Wat kan je hiermee?

De eerste incarnaties vind ik fascinerend. Ik beweer niet dat ik zeker weet dat het zo gegaan is. Het onderzoek waaruit deze kennis voortkomt, is echter grondig en gedegen. Ook mijn gidsen bevestigen het verhaal. Ik mag het nu opschrijven omdat de gevolgen van wat je net gelezen hebt immens zijn. Daar gaat het mij ook om. Een verhaal is leuk en vergroot je kennis, maar wat moet je dan doen met die kennis?

Het allereerste wat ik ervan geleerd heb is dat alles gebaseerd is op conflicten. Achteraf gezien is het logisch. In elke film, in ieder verhaal is de basis een conflict. Er zijn drie vormen van conflicten: het conflict in jezelf, het conflict met iemand anders

en het conflict met anderen (een groep). Vanuit de incarnaties leer je dat de ziel conflicten dient op te lossen om optimaal het karma te kunnen inlossen. Dat wil in het hier en nu zeggen dat je altijd op zoek moet naar jouw interne conflict. De basis van je handelen is gebaseerd op een conflict. Hoe kom je erachter wat jouw conflict is? Wat je gezien hebt is dat de basis het conflict is tussen hier willen zijn en ergens anders. Het is de keuze tussen het licht of de versluiering. Het onbekende trekt, terwijl je ook weer voor zekerheden kiest.

Oefening: ga rustig zitten en overzie de situatie waar je in zit.

Ga dan bij jezelf na welk conflict in jezelf de oorzaak kan zijn van deze situatie. Welke twee tegendelen worden hier uitgespeeld? Wat is het conflict dan precies, hoe subtiel ook? En wat kan jij doen om dit conflict op te heffen? Als je dit bij alles wat je tegenkomt in je leven doet kom je volledig in balans en kan je precies doen wat goed voelt om te doen.

Voorbeeld

Een jonge vrouw, Jeannine, weet niet meer wat ze moet doen. Moet ze deze baan, die haar geen plezier meer geeft en waar het werk geen uitdaging meer is, opzeggen om heel iets anders te gaan doen, of kiest ze voor de zekerheid van een goed salaris en weinig moeite hoeven doen om het werk klaar te krijgen? Dat is het dilemma. Daaraan ligt een conflict ten grondslag. Jeannine deed de oefening en kwam er al snel achter dat keuzes maken niet haar sterkste kant was. Ze liet veel beslissingen over aan anderen. Eerst aan haar ouders, want die wisten toch echt wel wat goed voor haar was. Daarna aan vrienden, want die hadden het allemaal al voor elkaar. Daarna aan haar vriend, want die was zo

zelfverzekerd. Jeannine kwam erachter dat ze maar heel weinig belangrijke beslissingen zelf had genomen. Ze vroeg altijd eerst aan anderen wat die ervan vonden. Nu moest ze kijken naar het conflict. Het conflict bleek te zijn het doen versus het niet doen. Nog dieper gekeken: het conflict tussen verantwoordelijkheid nemen voor jouw keuzes versus alles maar op z'n beloop laten. Jeannine beseftte dat dit makkelijk klonk, maar dat de verantwoordelijkheid nemen voor zichzelf, haar daden, haar keuzes, kon leiden tot een veroordeling door anderen. Dus eigenlijk ging het conflict over oordelen en veroordeeld worden. Ze had snel een oordeel over anderen die foute keuzes gemaakt hadden en spijt kregen. Ze was bang veroordeeld te worden voor de keuzes die ze zelf maakte. Toen dat haar duidelijk werd, ging ze werken aan het loslaten van oordelen over anderen en haar angst om veroordeeld te worden. Daardoor verdween het conflict en voelde ze zich volkomen vrij om haar keuze te maken.

Karma

Het volgende dat uit de incarnatiesessies bleek is dat we in onze levens op aarde zelf gaan beleven wat we veroorzaakt hebben in een eerder leven. Er is aangetoond dat er een oorzaak is die een gevolg kent en als we de oorzaak niet aanpakken we zelf voor de gevolgen opdraaien. Dat is een geweldig inzicht. Het betekent dat jij, in dit leven, een stuk karma in kunt lossen door oorzaken aan te pakken. Maar hoe doe je dat?

Opdracht: kijk naar wat de oorzaak is van jouw gedrag, jouw actie of je handelen. Is het uit frustratie, boosheid, teleurstelling, het gevoel afgewezen te zijn, niet gehoord of gezien te worden? Zoek in jezelf wat jouw drijfveer was voor je gedrag. Dat bete-

kent dat je voorbij je ego moet zoeken. Het ego zorgt er immers voor dat je altijd voor jezelf kiest en van daaruit handelt. Het denken komt eroverheen en geeft verklaringen voor je gedrag. Je praat je eigen gedrag goed. Als je eerlijk bent naar jezelf kan je zien waarom je die actie hebt ondernomen, waarom je je zo gedroeg. Als je die oorzaak, bijvoorbeeld de frustratie, aanpakt, los je jouw karma in. Dan kom je dat niet meer tegen in dit leven en ook niet in volgende levens.

Nu heb ik het over alledaagse dingen die ons allemaal overkomen. Het is helemaal niet slecht om boos te zijn. Boosheid kan je inzetten om iets duidelijk te maken. Het is niet erg om je afgewezen te voelen, als je er daarna maar aan werkt om dit te overwinnen. Want de waarheid is dat niemand je afwijst. Je wijst alleen jezelf af. Als we het iets groter maken: stel dat je heel destructief te werk gaat. Je bouwt dingen op en ze mislukken. Je bent goed bezig en opeens verandert alles en gaat er van alles mis. Je neiging is het te zoeken buiten jezelf. Het is de economie die tegenzit, de bank draait je een loer, een klant die jou nog veel schuldig is gaat failliet. Dat kan allemaal waar zijn, maar de werkelijke oorzaak ligt bij jou. Het zou kunnen zijn dat jij in een vorig leven die dingen die je nu buiten jezelf zoekt, hebt gedaan bij anderen. Nu overkomt het jou. Dan hoef je echt niet lijdzaam af te wachten tot er betere tijden komen. Juist dan kan je zoeken naar de oorzaak. Wat was je intentie bij de acties die je ondernam? Wat is je missie? Ben je trouw gebleven aan jezelf of heb je je laten sturen door de klant, de bank of anderen? Had je onbewust kunnen weten dat het fout zou kunnen gaan? Wat handje anders kunnen doen? Kortom, als je op zoek gaat naar de oorzaken in jezelf kan je het karma inlossen en overkomt het je niet meer.

Liefde

Het volgende inzicht is de liefde. De basis is de liefde voor jezelf en voor het universum. Als je er echt over nadent dan ontdek je hoeveel je doet voor anderen om hun liefde te winnen. Je wilt graag waardering, bewondering, vertrouwen, bevestiging, erkenning enzovoort. Dat wil je van anderen. Maar als je teruggaat naar de basis dan kom je erachter dat het gaat om liefde voor jezelf en het hebben van waardering en bewondering voor jezelf. Dat is de basis.

Opdracht: vraag je bij alles wat je doet af: doe ik dit uit liefde voor mezelf of wil ik de liefde van anderen?

We leven in groepen en dat is goed. De ander is de reflectie voor jezelf, voor jouw gedrag. Jouw gezin is de bakermat waar alles op terug te voeren is. Jouw familie is je steun waar je op kunt terugvallen. De mensen waar je mee omgaat zijn de reflectie van jouw denken en gedrag. Het is mooi dat je dat hebt. De bewustwording door de incarnaties is dat het wezen van jouw zijn op aarde z'n oorsprong vindt in de liefde van het universum, je gidsen, begeleiders, engelen. Die liefde vertegenwoordigt zich hier in jou. In je lichaam, je denken, je gevoel en in je ziel en je hogere zelf. Hou van je lichaam, je gedachten, je gevoelens en koester je ziel en je hogere zelf in liefde zodat je met dit hele pakket kunt zien en ervaren dat iedereen om je heen hetzelfde zou kunnen doen of al doet. Alle mensen waar je mee omgaat hebben invloed op jou en jij op hen. Als je alles vanuit liefde doet kan er geen miscommunicatie zijn, zijn er geen gevoelens van frustratie, afwijzing of noem maar op.

De uitdaging voor de ziel is dat de liefde aan de andere zijde heel anders is dan liefde op aarde. Onvoorwaardelijk liefhebben is op deze wereld heel lastig. Het denken zorgt ervoor dat je steeds weer nadenkt of het wel verstandig is, of er misbruik van je gemaakt wordt, of die ander echt wel zoveel liefde voor jou voelt. Kortom, het denken bemoeilijkt het onvoorwaardelijk liefhebben. Daarbij is aan de andere kant de liefde zo vanzelfsprekend dat er geen ruimte is voor angst of haat. Dat is ook niet nodig, want je bent liefde en iedereen is een deel van liefde. Dus hoeft er niets anders te zijn.

De ziel wil graag liefdevol zijn, liefde geven en ontvangen en vooral zich verbinden met onvoorwaardelijke liefde. De ziel is echter op aarde om ook die tegenstellingen te ervaren. De mens moet angst en haat ervaren om weer te weten dat het juist die dingen moet overwinnen. Als je jouw grootste angsten aangaat kan je eindelijk onvoorwaardelijk van jezelf houden. Ook hier gaat het weer om het conflict. De ziel mag kiezen tussen in liefde blijven in de zielenwereld of het conflict tussen haat en liefde en angst en liefde op gaan lossen. Wat een boeiende keuze is dat. Op het moment dat we de angst overwinnen en werkelijk voor de liefde kiezen is er toch vaak sprake van gedachten die twijfel zaaien. Is dit nu liefde, ben ik het wel waard, heb ik echt m'n angst overwonnen? Allemaal vragen die je doen twijfelen of je wel echt voor de liefde hebt gekozen. Een bijkomend fenomeen is dat je kiest voor de liefde van en voor een ander. De ander geeft ook signalen af, heeft ook regelmatig twijfels en ook gedachten. De kans dat jullie je angsten projecteren op elkaar is dan heel groot. Waarom word je verliefd op juist die partner? Blijkbaar leer je van die ander het meeste of juist dat wat je

nodig hebt om als ziel te groeien. Sommige mensen blijven hun hele leven bij elkaar en zijn al veertig jaar verliefd. Hoe mooi is dat? Dan spreek je over zielenmaatjes. Daarboven is afgesproken dat jullie samen alles uit het leven zouden halen. Waarom zijn er nu zoveel scheidingen? Omdat je een tijdje samen oploopt om van elkaar te leren. Als je niet meer leert maar elkaar in de weg gaat zitten is het tijd om uit elkaar te gaan. Dit klinkt allemaal erg kort door de bocht natuurlijk, maar het is de kern. Want nogmaals, ik geloof erin dat we hier als ziel zijn om te groeien, te leren, af te leren en met onze talenten en vermogens alles uit het leven te halen wat erin zit.

Mijn eerste huwelijk heeft achttien jaar geduurd. Toen we elkaar leerden kennen waren we zoekend naar waar we heen moesten. Ik had stabiliteit nodig en die bood zij. Ze had een huis, ik was zwervend en altijd onderweg met m'n artiesten. Ik bracht haar het avontuur, nieuwe werelden, nieuwe mogelijkheden. Maar na tien jaar was het al op. Toch bleven we bij elkaar, want zo hoorde het. Toen ik het spirituele pad op ging, ging ze niet mee. Ze deed er lacherig over en nam me niet meer serieus. Dat was het moment om een punt achter dat huwelijk te zetten. De liefde was er al niet meer. Het was genegenheid. Ze is een mooi mens. Ik heb haar daarna overigens niet meer ontmoet. Dat boek was dicht. Zo kan het dus gaan met de liefde. Was er dan sprake van onvoorwaardelijke liefde? Nee, dat was het niet. Er was verliefdheid, we hadden elkaar nodig en deelden alles in liefde met elkaar. Maar er ontbrak iets. Ik kan alleen bij mezelf nagaan wat dat was. Het was het vermogen om me echt te geven, echt m'n liefde met een ander te delen. De reden dat ik dat niet kon was het gebrek aan liefde voor mezelf. Ik hield niet van mezelf.